

tænke mig, at efter al den Ros, Grundloven af 1915 fik fra den Side, vil man være tilfreds med at sige, at det er en god Venstregrundlov, vi da fik gennemført. Thi den daværende Finansminister Brandes, som ogsaa blev interviewet, sluttede sine Udtalelser med at udtale sin Glæde over det Samarbejde, som her havde fundet Sted mellem de forskellige Partier, og karakteriserede det derhen, at derved blev Grundloven et fælles Klenodie for det hele Folk. Det ærede Medlem Hr. Borghjergs Udtalelser i saa Henseende er ikke ringere. Jeg mener derfor, at naar man har saadanne Resultater at henvise til, skal man ikke paa Forhaand bryde Staven over et andet Parti med Hensyn til, hvorvidt det vil kunne drive Venstrepolitik sammen med de Konservative. Jeg vil ogsaa tro — jeg vil endogsaa haabe —, at jeg skal se det ærede Medlem Hr. Rode med i dette Samarbejde, tilmed som et meget virksomt Medlem. Det samme Haab vil jeg for øvrigt udtale med Hensyn til alle Partier, thi det er ganske naturligt, at et Parti, som er det førende, maa ønske sig det bedst mulige Samarbejde med alle Partier. Vil man saa endvidere uddybe dette Spørgsmaal lidt nærmere og mene, at et Samarbejde vil være uigennemførligt paa det økonomiske Omraade — her faldt ogsaa en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Moltesen om, at et virkeligt Samarbejde paa det økonomiske Omraade sammen med de Konservative vilde være udelukket —, skal jeg blot ganske kort pege paa to Ting, som viser, at ogsaa paa det økonomiske Omraade har den radikale Regering kunnet gennemføre Love i Samarbejde med de Konservative. Jeg skal blot nævne Uldloven og Kødloven, de er gennemførte af de Radikale sammen med de Konservative og udenom Venstre. Naar man nu har en saadan Fortid — og den skal jeg slet ikke bebrejde Partiet, jeg finder det ganske naturligt, at man, hvis man mener, at Spørgsmaalene løses bedst saaledes, samarbejder med de Partier, sammen med hvem man kan løse disse Spørgsmaal —, skal man tale saa sagte om, at det er udelukket, at et andet Parti kan føre Politik sammen med et Parti som det konservative Folkeparti. Det vilde vistnok være langt klogere at vente og dømme Regeringen og Partiet efter de Resultater, som kommer ud af det Arbejde, der skal gøres i den kommende Tid.

Men dernæst har det ærede Medlem anstillet Betragtninger i Retning af, at vi fører en Politik før Valget og en anden efter Valget. Det maa jeg bestemt bestride. Det ærede Medlem udtrykte sig saaledes,

at før Valget var Løsenet: Erhvervsfrihedens øjeblikkelige Genindførelse med Bortfald af Statstilskud for derigennem at sikre bedre Forhold for Forbrugere og Producenter, bedre Forhold for Statskassen, bedre Forhold for Skatteyderne gennem lavere Beskatning og endelig en Forbedring af vore Valutaforhold. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Erhvervsfrihedens øjeblikkelige Genindførelse, har mit Partis Ordfører (Brorsen) i Lørdags givet Svar og henvist til den Stilling, som Partiet Venstre indtog ved Ministerkrisen i 1919, og endvidere henvist til, at det, som Kampen stod om, var at faa Loven af 7. August 1914 udleveret, saaledes at Regering og Rigsdag kom til at arbejde paa lige Vilkaar. Jeg vil hertil føje, at det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte en saadan Udtalelse; thi mellem Valget den 6. Juli og Valget den 21. September blev Kornloven gennemført, og de Principper, som nævnes idet, jeg tillod mig at oplæse, er i nogen Grad sket Fyldest netop ved den Kornlov. Ser vi den fra Forbrugernes Synspunkt, er Forholdet det, at det er en meget lille Stigning, der bliver i Rugbrødsprisen i Henhold til Kornloven, den vil i alt beløbe sig til 15 Kr. for en Familie paa 5 Personer i et Aar. Det er altsaa en meget lille Stigning, betydelig mindre end Stigningen i Rugbrødsprisen fra 1918 til 1919. Og ingen vil kunne benægte, at for Producenternes Vedkommende betyder denne Kornlov, at Brødkornet vil blive betalt med 65—70 Mill. Kr. mere end i Fjor. Vender jeg mig til den tredie Side, til Statskassen, er Forholdet det, forsaavidt som altsaa disse Principper holder, ja, selv om det gaar allergalest, at den nu gældende Kornlov vil blive betydelig billigere for Statskassen end den tidligere. Jeg ser, et æret Medlem ryster paa Hovedet, men dette fastholder jeg. Der er efter min Mening ikke noget, som tyder paa det modsatte, tværtimod. Da nu Staten her yder Tilskud til Nedsættelse af Brødsprisen, forekommer det mig mærkeligt, at man kan sige, at det Venstre vilde før Valget, var en øjeblikkelig Udslettelse af alle disse Foranstaltninger. Nej, det har Venstre aldrig villet. Venstre har villet rette sig efter Forholdene, som de nu kom til at foreligge, efter Tidens og Livets Krav.

Ogsaa en anden Ting havde det ærede Medlem fremme til Behandling, nemlig det finansielle Spørgsmaal. Han gjorde gældende, at nu efter Valget viste Kendsgeringerne, at den forrige Finansminister, Brandes, havde fuldkommen Ret i den Opførelse, han fremsatte for os umiddelbart